

[Undervisningsministeren]

telægge gymnasieforløbet, således at det kan bruges som valggrundlag for efterfølgende uddannelse og erhverv. Det kunne muligvis ske ved, at der åbnes for begrænsede tilvalgsmuligheder i 2. og især i 3. g.

Et andet område, jeg gerne ser nærmere undersøgt, er praktik. I principbeslutningen omtales det, som man vil vide det, at perioder med praktisk beskæftigelse inden for arbejdslivet bør indgå i ethvert uddannelsesforløb, for gymnasiets vedkommende af kortere varighed. Det har givet anledning til, at direktoratet for gymnasieskolerne og højere forberedelseseksamen har udsendt et cirkulære om forsøg med praktik, der har resulteret i mange ansøgninger fra interesserede skoler.

Jeg tror ikke, at man skal lægge disse forsøg i alt for faste rammer, selv om udgangspunktet er, at man vil give eleverne et bredere grundlag i forbindelse med erhvervs- og studievalget. Man skal benytte lejligheden til at indhøste erfaringer fra forsøg, der ved siden af har andre formål, f. eks. at der lægges vægt på indlæring ved et vekselspil mellem teori og praktik, eller at man vil give eleverne indsigt i produktions- og arbejdsprocesser eller give dem viden om arbejdsmarkedet og dets organisationer.

Lad mig konkluderende henvise til principbeslutningen, hvor der som sidste punkt omtales forsøgsvirksomhed i uddannelserne. Det er min opfattelse, at forsøgsvirksomheden, i det omfang det er muligt, skal intensiveres i de kommende år, for at vi kan få så mange erfaringer som muligt. Når jeg tager et vist forbehold, hænger det sammen med, at jeg tror, man skal være opmærksom på, at de forsøg, der finder sted, nok ikke kan dække alle aspekter. Det skyldes, at gymnasiet i sig rummer nogle indre modsætninger, konflikten mellem på den ene side ønsket om at være med til at løse dets problemer og på den anden side angsten for, at ens kvalifikationer ikke slår til i en ny situation. Noget af den frygt kan forhåbentlig fjernes ved, at nogle lærergrupper får mulighed for at erhverve sig nye kvalifikationer, f. eks. ved, at de får tilbudt mulighed for efter- og videreuddannelse.

Jeg er dog af den opfattelse, at det næppe vil være muligt at indhøste erfaringer på alle områder, hvor det er ønskeligt, og det må derfor overvejes, hvorledes de forhold, som ikke giver anledning til forsøg, kan bringes

ind i debatten om gymnasieskolen. Jeg finder det ikke hensigtsmæssigt, at der på nuværende tidspunkt tages stilling til, hvilke ændringer vi kan forestille os der skal ske med gymnasiet. Nogle af forudsætningerne for den endelige stillingtagen skal søges i de resultater, som forsøgsvirksomheden enten allerede har tilvejebragt, eller som den er i færd med at tilvejebringe. Andre forudsætninger vil vi finde i udviklingen i samfundet, i det samfund, som skolen jo er en del af, og i en debat om, hvad vi vil med gymnasiet.

Det er min opfattelse, at der må ske en samlet vurdering og afvejning af disse forhold, og at dette arbejde ikke alene kan udføres i undervisningsministeriet og af skolerne egne folk. Her må tillige inddrages repræsentanter for både det private og det offentlige arbejdsmarked, og det er også vigtigt i overvejelserne at inddrage enkeltpersoner, der i særlig grad har sat deres præg på den offentlige debat. Gennem en sådan samlet vurdering må man nå frem til en overvejelse af, hvilke kvalifikationer der bør indgå i uddannelsen, og på grundlag heraf tage stilling til eventuelle ændringer i gymnasiets indhold og struktur.

Efter min opfattelse må det være en ledetråd i dette arbejde, at gymnasiet skal kunne tilbyde elever og lærere et frugtbart arbejdsmiljø og virke som et værksted, hvor elevernes selvstændighed og opfindsomhed udvikles. Jeg finder det væsentligt, at eleverne i gymnasiet lærer at arbejde sammen om at klare de krav, de stilles over for i skolen, med henblik på senere at kunne leve op til de krav, de vil blive stillet over for, ikke blot ved de videregående uddannelser og på arbejdsmarkedet, men også i fritiden, således at de bliver i stand til at engagere sig aktivt i de demokratiske beslutningsprocesser.

Eva Møller (KF):

For det konservative folkeparti er det vigtigt at bevare studentereksamen som en almindannende og studieforberedende eksamen. Den vil vi ikke ødelægge, som det tidligere er sket med mellemskole- og realeksamen. Det skal til gengæld med det samme siges, at vi vil være positive over for tanken om at skabe et eller flere alternativer, der giver almindannelse og erhvervskompetence til den del af ungdommen, der sigter mod